

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilski shod pri Sv. Barbari v Haložah.

V nedeljo, dne 25. avgusta je bil pri Sv. Barbari v Haložah volilski shod. Kmečkega ljudstva je bilo zbrana čez tisoč oseb. Odlične gospode je pa prišlo največ iz Ptuja in Št. Marjete. Gostilniški prostori gospoda Korenjaka so se pokazali do cela premali, in več kakor tri četrtine udeležencev je moralo ostati zunaj pod lepo, nalašč za ta shod postavljeno uto, da od tukaj sliši poročili naših gospodov poslancev. — Pokanje topičev je ob pol 3. naznanilo prihod velečastitega gospoda dr. Gregoreca, državnega, in gospoda dr. Jurtéla, deželnega poslanca. Precej ob 3. uri je otvoril narodnjak gospod Kokol, občinski predstojnik iz Slatine, kateri je bil izvoljen predsednikom, shod s trikratnim »živio« na našega svetlega cesarja.

Tem je sledilo poročilo državnega poslanca, gosp. dr. Gregoreca. Najprvo nam je gospod govornik opisal sestavo državnega zbora ter nam je v številkah povedal, kako so v tem razni avstrijski narodi zastopani. Povedal nam je potem, kako je deloval državni zbor pod vlado ministerstva Windischgrätz. Izvedeli smo, kako nam škoduje pogodba z Italijo v zadevi vinotrštva. Samo Dalmacija je izgubila vsled te pogodbe 5 milijonov rednih letnih dohodkov. Mnogo nam škoduje tudi pogodba z Nemčijo, ker vsled te nimajo naši pridelki nobene cene. V tem času se je dovolilo tudi tržaškemu parobrodnemu društvu 45 in dunajskemu parobrodnemu društvu pa 24 milijonov gld. podpore, katere velikanske svote morajo avstrijski davkoplačevalci še sedaj plačevati. Spravilo se je tudi staro srebro ob veljavo in kupili so za 80 milijonov gld. zlata, katerega pa sedaj ravno toliko dobimo v roke, kakor poprej.

V dobro se pa prenaredi domovinska postava in sicer tako, da od sedaj naprej dobi vsak domovinsko pravico v kraju, kjer ko delavec neprenehoma najmanj 10, ko posestnik pa 5 let živi. Hvalevredna je tudi postava o trtni uši. Ta naredba ima sledeče točke: 1. davek po trtni uši poškodovanega vinograda se odpiše; 2. posestniku, ki naredi na svojem zemljišču nov nasad z ameriško trto, ni treba od tega deset let davka plačevati; 3. ubogi posestniki dobé iz državne blagajnice brezobrestna posojila za napravo novih vinogradov. — Od gospoda govornika smo nadalje na naše veselje izvedeli, da je bil bivši minister grof Falkenhayn kmečkim posestnikom naklonjen. Ta je dobro vedel, zakaj propada kmečki stan, namreč radi splošnih dolgov. Ves zemljiški dolg znaša na Avstrijskem 3000 milijonov, od katerega se plačuje 154 milijonov gld. obresti, torej štirikrat več, kot vsega državnega davka. Grof Falkenhayn je nameraval upeljati personalni kredit in posebne državne obligacije, s katerimi bi se plačal polagoma ves zemljiški dolg. Žalibog se mu ta naredba ni posrečila.

Pri nas so posestniki najbolj zadolženi. Na osebo pride 1 gld. 18 kr. dolga, na Nemškem 75 kr., v Severni Ameriki 22 kr. in na Ruskem pa 5 kr. Mnogo nam bi bila škodovala nova davčna reforma, katero vpeljati si je na vse kriplje prizadeval minister Plener. — Gospod nam je še govoril o borzi, o členu 19. drž. tem. zakona in končno nam je še povedal, kako se je slovenskim poslancem posrečilo, da so celjsko gimnazijo dosegli. Svoj lepi in blizu 1 uro trajajoči govor je pa gospod poslanec sklenil blizu tako-le: »Če bomo vstrajni in bomo vedno zahtevali, kar nam gre po § 19., dosegli bomo enkrat tudi to, da bomo imeli zedinjeno Slovenijo!« Z burnimi »živio-klici« so pritrdjevali poslušalci gospodu govorniku.

Poročal nam je na-to gospod dr. Jurtéla o svojem delovanju v deželnem zboru. Ko nam je opisal sestavo deželnega zbora, je najprvo govoril o lovske postavi. Vsakemu posestniku je dobro znano, da je dosejanja lovska postava zelo pomanjkljiva. Razna divjačina, posebno zajci in srne naredé nam vsako leto mnogo škode in to največ na sadnem drevju in na vinogradih; odškodnine pa ne dobimo skoraj nobene. Ali ravno sedaj bode mogoče Slovincem s pomočjo srednjestajarskih poslancev in nekaterih konservativcev temu od pomoči. Občine naj torej pridno sestavljajo cenilne zapisnike o škodi, storjeni po divjačini, in naj te pošiljajo deželnim poslancem. Naredila se bode potem lovska postava najbrž tako, da bode imela Srednja in Spodnja Štajarska posebne določbe. V zadevi vinoreje se je doseglo, da so se naredili ameriški nasadi na deželne stroške v Pišecah in tukaj pri Sv. Barbari. Hvalevredna je tudi naredba, po katerej se dobiva galica potom deželnega odbora. Na to nam je gospod poslanec razložil, zakaj da so slovenski poslanci zapustili štajarski deželni zbor. Nemci so postali taki nasprotniki Slovincem, da pošten Slovenec ne more več z njimi skupno delovati. Ko smo še izvedeli njihovo postopanje v zadevi celjske gimnazije, odobral se je jednoglasno izstop slovenskih poslancev iz štajarskega deželnega zbora in sprejela se je že zadnjič objavljena resolucija. Sprejele so se še nekatere druge važne resolucije.

Končno se je pa predsednik gospodoma poslancema prisrčno zahvalil ter shod s trikratnim »živio« na našega svetlega cesarja zaključil. — Na to je bila prosta zabava. Pod uto svirala je »haloška« godba, v notranjih prostorih pa so se menjevale napitnice z lepim petjem. Vsak je gotovo zapustil shod z zadoščenjem, da ni zgubil dneva, in vsi smo bili enega mnenja: v deželnem kot tudi v državnem zboru imamo poslanca, ki delujeta za prospeh našega naroda. Bog ju naj nam ohrani še mnoga leta ter naj blagoslovi njun obilni trud!